

Iz zgodb veste, da je hudobna Herodijada, žena kralja Heroda, zahtevala umor svetega Janeza Krstnika. Ustregel je kralj njeni grozoviti zahtevi, in prinesli so ji glavo predhodnika Kristusovega. Pa to ni bilo še dovolj kruti kraljici. Vzela je šivanko in v peklenskem veselju zbadala jezik, ki ji je tolikrat v življenju očital njene grehe. Zato se je s tem maščevala nad njim. Rudeča kri pa je kapala na zemljo, in čudežno je vsklila roža, ki je dobila v spomin tega dogodka ime šentjanževa roža. Povsod raste in cvete: ob potih, na mejah, po polju in senožetih, kot glasna priča nedolžnosti svetega Janeza in krutosti hudobne Herodijade.

Pri nas pa pripovedujejo tudi še razven tega, da teče še vedno kri, ako jo zmaneš v roki. Na predvečer sv. Janeza Krstnika okrasé s temi cvetkami hišna poslopja. Na okno spredaj pa denejo toliko cvetlic, kolikor je družine pri hiši. Vsak si izbere svojo. Čegar cvetka usahne do družega dné, ta bo tisto leto umrl; čegar pa sveža ostane, ta bo doživel še sv. Janeza ob letu osorej.

To pa je prazna vera in nikar je ne verjemite. Jaz sem jo samo radi tega povedal, da boste uvideli, kako visoko ceni naš narod to rožo.

No, saj je pa tudi zdravilna in koristna. Ker pa nisem zdravnik, ne morem vam povedati, za katere bolezni je dobra. Le vprašajte stare ženice, pa vam bodo povedale.

Sanje v zibki.

Tiho, Metka v zibki spava,
— Da je nihče ne zbudi! —
Rdeči, mali ustni kroži,
Se ljubo na smeh drži.

Menda o pajacu sanja,
Ki vse štiri dviga v zrak —;
— Babica, povejte vendar,
Kaj bi sen pomenil tak!

Metkin sen, predragi vnuček,
Metkin sen pomeni to —:
Dokler človek v zibki spava,
Mu živeti le lahko.

Fanica Vovk.

